

VOVNÉ POKRAČOVANIE SÉRIE

FABLEHAVEN

DRAGONWATCH

PÁN OSTROVA PRÍZRAKOV

BRANDON MULL

AUTOR BESTSELLEROV NEW YORK TIMES

DRAGONWATCH

PÁN OSTROVA PRÍZRAKOV

DRAGONWATCH

PÁN OSTROVA PRÍZRAKOV

BRANDON MULL

ILUSTRÁCIE
BRANDON DORMAN

Original title: Brandon Mull: DRAGONWATCH – MASTER OF THE PHANTOM ISLE

Copyright © 2019 by Brandon Mull

All rights reserved.

Cover art and interior illustrations © Brandon Dorman

Translation © Zuzana Trstenská, 2023

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2023

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami je úplne náhodná.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0404-3

Chasovi, naveky môjmu malému kamarátovi

Obsah

PRVÁ KAPITOLA	Pod zemou.	1
DRUHÁ KAPITOLA	Nepokojná.	15
TRETIA KAPITOLA	Hrdina	24
ŠTVRTÁ KAPITOLA	Nevinní.	31
PIATA KAPITOLA	Džibarro	39
ŠIESTA KAPITOLA	Obrany	51
SIEDMA KAPITOLA	Smrteľníci a mágia	63
ÔSMA KAPITOLA	Hrozba	76
DEVIATA KAPITOLA	Oslobodenie	85
DESIATA KAPITOLA	Pád	102
JEDENÁSTA KAPITOLA	Poprava	115
DVANÁSTA KAPITOLA	Otázky.	128
TRINÁSTA KAPITOLA	Obor	141
ŠTRNÁSTA KAPITOLA	Väzeň	151
PÄTNÁSTA KAPITOLA	Starí priatelia.	162
ŠESTNÁSTA KAPITOLA	Misia	172
SEDEMNÁSTA KAPITOLA	Dom na strome	182
OSEMNÁSTA KAPITOLA	Nové miesta	199
DEVÄTNÁSTA KAPITOLA	Krypta.	211
DVADSIATA KAPITOLA	Triklop	226
DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA	Kyklopovia	241
DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Srdcoskala.	257

DVADSIATA TRETIA KAPITOLA	Ostrov vrakov	270
DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Pláž zúfalstva	283
DVADSIATA PIATA KAPITOLA	Vyjednávanie.	298
DVADSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Suché hlbiny	307
DVADSIATA SIEDMA KAPITOLA	Morský ľud	322
DVADSIATA ÔSMA KAPITOLA	Remulon	338
DVADSIATA DEVIATA KAPITOLA	Mudrc	355
TRIDSIATA KAPITOLA	Sám	374
TRIDSIATA PRVÁ KAPITOLA	Úloha	388
TRIDSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Prianie.	395
TRIDSIATA TRETIA KAPITOLA	Ostrov prízrakov	407
TRIDSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Stálokvet	424
TRIDSIATA PIATA KAPITOLA	Kráľ podsvetia.	440
TRIDSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Jednorožce.	461
TRIDSIATA SIEDMA KAPITOLA	Plavba	471
TRIDSIATA ÔSMA KAPITOLA	Víťazstvá	479
	Podakovanie	484
	Otázky pre čitateľov.	486
	O autorovi.	488

Pod zemou

Ronodin bez zaklopania otvoril dvere. „Kráľ podsvetia si nás želá vidieť.“

Seth prekvapene zdvihol zrak od stola, kde si točil mincu ako vlčík. Ronodin mu dal za úlohu prečítať hrubú knihu o príznakoch, čo znelo ako zaujímavá téma, kým nezbadal dlhé, nudné kapitoly napísané zastaraným jazykom. Niekoľko častí preskočil, no aj tak nenarazil na nejakú zaujímavú pasáž.

„Kto je kráľ podsvetia?“ opýtal sa.

„Náš hostiteľ,“ odpovedal Ronodil. „Momentálne bývame v malej časti jeho brloha. Nečítal si.“

„Snažil som sa,“ bránil sa Seth.

„Ako dlho?“

„Každá minúta mi pripadala ako hodina,“ zamrmlal Seth. „Skôr by si mal byť prekvapený, že som nad ňou nezaspal.“

Ronodin sa zamračil na knihu. „Chvíľu potrvá, kým prídeš k zaujímavým pasážam.“

„Nemôžeš mi to zhrnúť?“ spýtal sa s nádejou Seth.

„Neskôr,“ odvetil Ronodin a prekrížil si ruky na hrudi. Ronodin bol pekný, sebaistý mladík v čiernom odevu. Seth ho poznal krátko. Nespájali ich nijaké zážitky z minulosti. Seth si vlastne nepamätal na nikoho z minulosti. Jeho spomienky nesiahali ďalej ako deň dozadu. Spomínal si len na miestnosť na hrade, kde bolo akési dievča Kendra, ktoré tvrdilo, že je jeho sestra. Ronodin sa zjavil nedlho nato a s ním prišli aj iní ľudia vrátane čarovného trpaslíka. Po veľmi mäťúcom spore sa Seth teleportoval na iný hrad, kde ho schmatla obrovská drevená bábka a cez sud ho premiestnila na toto miesto pod zemou.

„Táto záležitosť s kráľom podsvetia je skutočný problém,“ pokračoval Ronodin. „Dúfal som, že sa tomu stretnutiu vyhneš.“

„Nebudem sa mu páčiť?“ spýtal sa Seth.

Ronodin sa uškrnul. „Práve naopak. Budeš sa mu viac než páčiť. Bude ťa chcieť mať pre seba. Túži po všetkých živých bytostiach, no niekto s temnou mocou je preňho priam neodolateľný.“

„Je kráľom podzemia?“ začudoval sa Seth.

„Je kráľom spodnej ríše, podsvetia,“ objasnil mu Ronodin vážnym tónom. „Vládne všetkým neživým.“

„Akože zombiám?“ vyzvedal Seth. „A príznakom?“ Pohľadom zaletel k čiernej knihe na stole. „Možno som si z nej mal prečítať viac.“

„Ak by niečo malo byť mŕtve, no nie je, pravdepodobne je to poddaný kráľa podsvetia,“ prisvedčil Ronodin. „Pobyt v jeho

prítomnosti je nesmierne nebezpečný. Sám som ho absolvoval len päť ráz, a to ho poznám niekoľko storočí.“

„Prečo by som to mal potom riskovať?“ nechápal Seth.

„Vyžiadal si ťa,“ odvetil Ronodin.

„Čo keby som prosto zdrhol?“ opýtal sa Seth.

Ronodin si vzdychol. „Po prvé, odtiaľto nemôžeme len tak vyklízuť. Kráľ podsvetia má vo svojej ríši obrovskú moc. Už na teba upriamil pozornosť. Navyše potrebujeme prístup k jeho tunelom. Podsvetie sa spája s твоjím svetom na mnohých prekvapivých miestach, čo by nám uľahčilo cestovanie.“

Seth civel na Ronodina. Ako mal odpovedať? Kde by mal začať? Zjavne sa stal rukojemníkom podzemného kráľa. A čo vlastne vedel o Ronodinovi? Bol jeho spojencom alebo žalárnikom? Vzdychol si. Možno si toto všetko zaslúžil, ale nemohol si tým byť istý. Nech bol vo svojom zabudnutom živote kýmkoľvek, určite mal veľmi zaujímavý život.

„Nepozeraj sa tak na mňa,“ povedal Ronodin. „Aby si prežil, občas sa musíš vystaviť nepríjemnostiam. Prežil si aj horšie.“

„Nepamätám sa,“ pokrčil plecami Seth.

„Keby som bol tebou, považoval by som to za úľavu,“ poznal Ronodin. „Môžeš začať od začiatku s čistým štítom, nezaťažený chybami z minulosti.“

„Mohol by som byť ktokoľvek,“ poštažoval sa Seth.

„Nie ktokoľvek,“ opravil ho Ronodin. „Si zaklínač tieňov. Ovládaš temnú moc. Dokážeš hovoriť s príznakmi a hasiť oheň.“

Seth vedel, že má schopnosti, o ktorých hovoril Ronodin, lebo hoci boli spolu krátko, Ronodin mu dal príležitosť ich využiť. Údajne mu dokázal pomôcť znásobiť jeho čarovnú moc.

„A ty si jednorozec?“ spýtal sa Seth.

„V ľudskej podobe,“ prisvedčil Ronodin. „Nesmieš nechať kráľa podsvetia čakať. Mohlo by to ešte zhoršiť tvoju situáciu.“

Seth sa snažil upokojiť. Bez spomienok bolo ťažké pochopiť okolnosti, v ktorých sa ocitol. Cítil krivdu, že sa musel postaviť zoči-voči následkom, ktorým nerozumel. Ako sa dostal do tejto šlamastiky? Zdalo sa, že neexistuje nijaké východisko. Momentálne bolo jeho najlepšou šancou naučiť sa, čo sa dalo, a pokúsiť sa zostať nažive.

„Nemám na výber,“ zhodnotil.

„V tejto veci nie,“ priznal Ronodin.

„Nie som zlý človek,“ vyhlásil Seth.

„Ako to vieš?“ spýtal sa Ronodin.

„Jednoducho to viem,“ odvetil Seth.

„Ani ja nie som zlý človek,“ povedal Ronodin. „Obaja sme však outsidersi.“

„Ktorí žijú v podzemnom brlohu kráľa zombií?“ zaujímalo Seta.

„Sme tu na návšteve,“ zdôraznil Ronodin. „Nasleduj ma.“

Ronodin vyšiel bez toho, aby sa obzrel. Seth zaváhal, potom sa rozbehol, aby ho dostihol. Ak sa toto stretnutie muselo uskutočniť, bude lepšie, ak sa bude riadiť jednorozčcovými radami.

„Nesmieš sa na kráľa podsvetia pozrieť,“ poučal ho Ronodin. „To by znamenalo pridať sa k nemŕtvym.“

„Stal by som sa zombiou?“ začudoval sa Seth.

„Alebo ešte niečím horším,“ prisvedčil Ronodin. „Vstúp do miestnosti chrbtom k nemu. Oči maj zatvorené. Nikdy sa k nemu neotoč tvárou ani neotvor oči. Ani keby fúriky padali. Rozumieš?“

„Čo ak sa ku mne prikradne?“ opýtal sa Seth.

„Sme v jeho ríši,“ pripomenul mu Ronodin. „Ak ťa chce kráľ podsvetia zabiť, tak zomrieš. Ak z teba chce spraviť nemŕtveho, nič ho nezastaví. Musíš sa postarať o to, aby si si nespôsobil zbytočnú ujmu. Pamätaj si, že sa naňho nesmieš pozrieť.“

„Ani v zrkadle?“ neprestával sa vypytovať Seth.

„To by zabralo pri Gorgóne, nie pri kráľovi podsvetia,“ odpovedal Ronodin. „Nezabudni, maj oči zatvorené a buď k nemu otočený chrbtom.“

„Ty si ho nikdy nevidel?“ vyzvedal Seth.

„Keby som to urobil, bol by som nemŕtvý,“ zopakoval Ronodin.

„Čo ak tam ani nie?“ zaujímalo Seta. „Čo ak je jeho hlas iba nahrávka?“

„Čo ja viem, pokojne môže byť škrečok,“ odvetil Ronodin. „Alebo príšera veľká ako hora. Mám však podozrenie, že vyzerá trochu ako jeho poddani – vládne im, pretože je jedným z nich.“

„Prečo ma chce vidieť?“

„Si hosťom na jeho území,“ objasnil mu Ronodin. „Si zaklínač tieňov v čase, keď je tento dar mimoriadne vzácny. No zvyšok by som si len domýšľal, lebo mu neviem čítať myšlienky.“

„Nebude nezdvorilé, ak vcúvam do miestnosti?“ zamyslel sa Seth.

„On veľmi dobre vie, čo treba urobiť pri rozhovore s ním, aby si bytosť zachovala smrteľnosť,“ uistil ho Ronodin.

Odbočili za roh a prešli do ďalšej podzemnej chodby. Seth sa pokúšal predstaviť si, aké by to bolo stať sa zombiou alebo prízrakom. Nedávno sa on aj Ronodin stretli s niekoľkými prízrakmi. Sethovi sa zdali ako nešťastné stvorenia, chladné a prázdne.

„Hovoril som už niekedy s kráľom podsvetia?“ spýtal sa Seth.
 „Nikdy,“ pokrútil hlavou Ronodin. „Len málokomu sa to podarilo.“

„Kiežby som si vedel spomenúť, kto som,“ povzdychol si Seth.
 „Možno sa ukáže, že takto je to lepšie,“ povedal Ronodin.
 „Aspoň na naše súčasné účely. Budeš preňho väčšou záhadou. Dôveruj svojim inštinktom. Nie si ako ostatní smrteľníci. Ovládaš základné pravidlá magického sveta.“

„Viem, že magické bytosti existujú,“ prisvedčil Seth. „Neprekvapilo ma, keď som videl príznaky. Vo všeobecnosti si ich pamätám. Teda teoreticky. Len si nespomínam, že by som s nimi mal nejaké skúsenosti. Nič k nim necítim. Mám kopy informácií, ale nemám na ne nijaký názor. Nemám nijaké skúsenosti, o ktoré by som sa mohol oprieť. Ako je možné, že som dosiahol tento vek bez akéhokoľvek vzťahu k čomukoľvek?“

„Seth, stratil si spomienky,“ odvetil Ronodin. „Ak to vymazalo aj tvoje názory, považuj to za výhodu. Naše domnienky nás často zaslepujú. Teraz máš šancu vidieť život novými očami.“

„Asi áno,“ zamrmal Seth. „Čo by som mal ešte vedieť o kráľovi podsvetia?“

„Úprimne povedané, čím menej vieš, tým lepšie,“ konštatoval Ronodin. „Buď úctivý. Buď pokorný. Buď úprimný. Neuza-vri nijakú hlúpu dohodu. Súhlas len s tým, s čím musíš. A nepozeraj sa naňho.“

„To znie trápne,“ zašomral Seth. „Rozprávať sa s niekým bez toho, aby som sa naňho pozeral.“

„Ak ma neposlúchneš, kráľ podsvetia bude to posledné, čo uvidíš očami smrteľníka,“ varoval ho Ronodin. „Traja z veľkých monarchov svoju moc prejavujú aj vzhľadom: kráľ

drakov, kráľovná obrov a kráľ démonov. Kráľovná víl a kráľ podsvetia sú rafinovanejší a o to nebezpečnejší. Ak chceš nejakú stratégiu, radím ti, aby si ostal spokojný. Po ničom netúž. Nič nežiadať. Nemŕtvi sú plní nenásytných chútok. Kráľ podsvetia viac než iné mocné bytosti považuje spokojnosť za prejav moci.“

„Mohol by mi pomôcť obnoviť pamäť?“ spýtal sa Seth.

Ronodin sa zastavil. „Čo som práve povedal? Po ničom netúž.“

„A práve táto veta ma núti premýšľať o tom, čo chcem,“ bránil sa Seth.

„Túto túžbu nateraz vytesni,“ prikázal mu Ronodin. „Zbaľ všetky svoje prania do truhlice, zamkni ju a kľúč zahod'. Predstav sa ako mladý zaklínač tieňov, ktorému som ponúkol, že ho budem učiť. Si tu, aby si sa odo mňa učil. Netúžiš po rýchlejšej výučbe. Netúžiš po ničom. Si najjednoduchší a najspokojnejší chlapec na svete.“

„Pokúsim sa,“ prikývol Seth.

„Keď zistí, čo chceš, vymyslí, ako ťa pokúšať,“ varoval ho Ronodin. „Zláka ťa. Oklame ťa. Zničí ťa.“

„No ja si chcem spomenúť na svoju identitu,“ namietol Seth. „Či už mu to priznám, alebo nie.“

„Skús pozmeniť svoje myšlienky,“ poradil mu Ronodin a pokračoval v ceste. „Môže od toho závisieť tvoje prežitie.“

„Dokáže kráľ podsvetia čítať myšlienky?“ opýtal sa Seth.

„Možno,“ pokrčil plecami Ronodin. „No keď myšlienku vyslovíš, dodáš jej moc. Stáva sa uvedomelejšou, zámernejšou. Zbav sa v jeho prítomnosti všetkých túžob a možno prežiješ.“

„Myslíš, že to zvládnem?“ zneistel Seth.

„To závisí predovšetkým od teba,“ povedal Ronodin. Zastavil sa pri veľkých čiernych dverách zdobených vybielenými lebkami rôznej veľkosti, z ktorých len málo bolo ľudských. „Pripravený?“

„Nie,“ priznal Seth. „Záleží na tom?“

„Ani nie,“ odvetil Ronodin a natiahol ruku, aby položil prst na čelo malej úzkej lebky so špicatými zubami. Ronodin na chvíľu zavrel oči, a keď znova pohol prstom, dvere zmizli. Z otvoru sa vyvalila studená tma, ktorá zaliala Setha a rýchlo zatemnila chodbu.

Na konci krátkeho hrboľatého prútika, ktorý Ronodin držal v druhej ruke, zažiarilo bledomodré svetlo. Hrot prútika bol dosť jasný na to, aby zahnal atramentovú čierňavu, ale nie veľmi ďaleko. Hoci Sethovi sa tma nezdala skutočne hmatateľná, bola voči svetlu mimoriadne odolná. Ronodin podal Sethovi prútik z cezmínového dreva.

„Načo mi dávaš svetlo, ak ho nemám vidieť?“ začudoval sa Seth.

„Aj bez svetla by si kráľa podsvetia uvidel, keby si sa pozrel jeho smerom. No budeš ho potrebovať, aby si sa udržal na dláždenej ceste. Tento cezmínový prútik dokáže zahnať dokonca aj temnotu nasiaknutú mocou. Kráčaj opatrne, vyhýbaj sa jamám a nezablúď medzi kosti.“

„A mám cívať,“ dodal Seth. „Bez toho, aby som zdvihol zrak.“

Ronodin mu obradne potriasol rukou. „Si chápvavý. Choď.“ Nato mu pustil ruku. „Nezabudni, že ak sa niečo pokazí, ak budeš hocičo potrebovať, nebude ti mať kto pomôcť. Si odkázaný sám na seba.“

Seth neodpovedal. Bolo možné, že sa Ronodin pokúšal humorom uvoľniť atmosféru, ale Seth mal podozrenie, že v skutočnosti sa stal učňom strašného somára. Ronodin mu gestom naznačil, aby pokračoval. Seth sa otočil chrbtom k zívajúcemu otvoru a opatrnými krokmi doň vcúval. Prútik držal nízko, aby lepšie osvetľoval zem, a oči mal sklopené, aby videl, kam ide, no neľahadel príliš ďaleko. Urobil iba niekoľko krokov, keď tma pohltila výhľad na Ronodina aj na vchod.

Jednoduché čierne dlaždice odrážali len málo svetla. Seth potichu cúval. Na jednej strane podlahy sa objavili rozoklané kopy kostí, ostro biele na okraji svetla z jeho prútika. Došiel k jame nepreniknuteľnej čierňavy, nie väčšej ako obruč na hula-hup. Bez ohľadu na to, ako veľmi k nej priblížil prútik, svetlo jamu neožiarilo.

Setha sa zmocnilo nepríjemné podozrenie, že ho niečo za ním pozoruje, možno sa k nemu dokonca prikráda, ale nemohol sa obzrieť, aby náhodou nezazrel kráľa podsvetia. Zdalo sa, že v tme mimo jeho svetla je akýsi pohyb, neviditeľný, nepočuteľný, ale rozhodne prítomný. Seth bol najprv znepokojený, potom vystrašený, a hoci v duchu vedel, že takéto nutkanie bolo nerozumné, mal čo robiť, aby sa s krikom nerozbehol kamsi do tmy.

Ako pomaly postupoval, na jednej strane uvidel rozhádzané hromady kostí. Seth obišiel niekoľko menších dier a premýšľal, ako dlho bude musieť ísť. Prechádzal cez bežne veľkú miestnosť alebo cez priestor dlhý niekoľko kilometrov?

Zhrbene cúvať bolo únavné. Cítil, že ho obklopuje neuveriteľné ticho a nehybnosť. Šúchanie jeho nôh akoby znesväcovalo inak dokonalú tiš. Seth odolával narastajúcej hrôze.

Občas narazil na podhodenú kosť, ale každej sa radšej vyhol v obavách, že by boli prekliate alebo nakazené nejakou hroznou chorobou. Vzduch bol taký studený, že videl, ako sa mu vo svetle prútika zráža dych.

Suché slová doľahli k Sethovi bez varovania, vkĺzli mu do uší a zároveň mu zamrazili nervy. „Kto vnáša svetlo do mojej tmy?“ spýtal sa hlas, ktorý sa zdal nesmierne starý. Znel ako zachrípnutý šepot.

Sethovi na celom tele naskočila husia koža a svaly sa mu napli. Strach z očakávania sa skončil – záhuba bola na dosah. Musel odolať nutkaniu obzrieť sa ponad plece k tomu vysušenému hlasu. Ten, kto prehovoril, čakal na odpoveď.

Seth sa vystrel, odhodlane ostal stáť chrbtom k majiteľovi hlasu a pre istotu zatvoril oči. „Vlastne ani ja neviem,“ povedal. „Vraj sa volám Seth.“

„Sála z teba teplo a život, chlapček,“ ozval sa hlas. Každé chraptivé slovo v Sethovi vyvolávalo dojem, že sa za ním načahujú kostnaté ruky.

„Už mi bolo aj teplejšie,“ odvetil a snažil sa pôsobiť pokojne. „No zatiaľ som nažive. Kto si?“

„Som tu pánom,“ potvrdil hlas. „Vládcom všetkých, ktorí bývajú dole.“

„Kráľ podsvetia,“ došlo Sethovi.

„Čo privádza takého hrejivého človeka na takéto studené miesto? Prečo ten, kto nosí svetlo, hľadá tieň?“

„Nebola to moja voľba,“ priznal Seth. „Priviedol ma sem Ronodin.“

„Živí, ktorí sa odvážia vstúpiť do mojej ríše, sa musia pridať k nemŕtvym,“ vyhlásil kráľ podsvetia.

„To nechcem,“ namietol Seth.

„Čo teda chceš?“

„Naozaj?“ spýtal sa Seth. „Odísť.“

Kráľ podsvetia sa potichu zasmial. „Patriš mi od chvíle, keď si vstúpil do môjho panstva. Nemáš tu azda čo robiť?“

Seth sa rozhodol, že bude lepšie, ak sa bude držať Ronodinových rád. „Som zaklínač tieňov. Ronodin ma učí.“

Seth mlčky čakal. Spoza neho sa ozvalo tiché zaškrípanie, akoby sa hovoriaci pohol.

„Mohol by som ťa naučiť oveľa viac,“ potichu zachripel kráľ podsvetia.

„Tomu verím,“ zamrmlal Seth.

„Jednorožec pozná jeden druh temnoty,“ pokračoval kráľ podsvetia. „Ja však prebývam tam, kde temnota hustne, Seth, kde sa temnota rozpína do nekonečnosti času. Všetko svetlo trvá krátko, Seth, je také krehké a prchavé, iba slabý záblesk na pozadí stálej noci.“

„Chcem sa len učiť s Ronodinom,“ zopakoval Seth a držal sa plánu. „Smiem tu zostať a venovať sa výcviku so svojim učiteľom?“

„Ach,“ odvetil kráľ podsvetia. „To sú posvätné slová.“

„Chcem povedať, či smiem zostať dočasne, kým sa budem učiť,“ opravil sa Seth.

„Si nažive,“ poznamenal kráľ podsvetia. „Žiť znamená podliehať zmene. Sú to dočasné stavy. Chceš zostať pod mojou ochranou na určitý čas ako jednorožec. Si odvážny?“

„Som tu,“ odpovedal Seth.

„Si verný?“ spýtal sa kráľ podsvetia.

„Myslím, že áno,“ prisvedčil Seth.

„Jednorožec má len obmedzené možnosti v tom, čo z teba môže urobiť,“ oznámil mu kráľ podsvetia. „Čo ešte chceš?“

„Chcem sa len učiť od Ronodina,“ trval na svojom Seth a spomenul si na varovanie, že má mať čo najjednoduchšie potreby. „Nič iné nechcem.“

„Hovor pravdu.“

Seth si vzdychol. „Snažím sa spomenúť si, kto som. Verím však, že na to prídem.“

„Si prekliaty,“ podotkol kráľ podsvetia. „Moja ríša víta vydedencov, ako si ty. A smrteľných zaklínačov tieňov je veľmi málo. Otoč sa a pozri sa na mňa.“

„Radšej nie,“ odmietol Seth.

Kráľ podsvetia sa zachechtal. „Pomohlo by osvetlenie?“

Seth cez zatvorené viečka pocítil nové svetlo. Bolo bezpečné pootvoriť oči, keď stál chrbtom ku kráľovi podsvetia? Cez štrbinku medzi viečkami zazrel studenú bielu žiaru, ktorá vyplňala miestnosť a všetko odhaľovala bez toho, aby čokoľvek privedmi rozjasnila. Pre istotu opäť pevne zatvoril oči.

„Ak sa na teba pozriem, už nikdy odtiaľto nebudem môcť odísť,“ povedal.

„Pozri sa na mňa a vytrváš,“ zašepkal kráľ podsvetia a jeho slová prenikli hlbšie, ako keby ich zakričal. „Vytrváš dlhšie než hviezdy.“

„Potrebujem len miesto, kde by som sa mohol s Ronodinom učiť,“ nedal sa Seth.

„A čo moja koruna?“ spýtal sa kráľ podsvetia a slová k Sethovi doľahli, akoby mu ich šepkal do ucha z bezprostrednej blízkosti, akoby to bola dôverná správa určená len jemu. „Mohol by si ma nahradiť, chlapček, a nádhera aj moc noci

by boli tvoje. Mohol by si byť pánom nad nedozernými končicami panenskej temnoty, nepoškvrnenej svetlom, nad nekończnou prázdnotou bez života a smrti, za, pod a nad nepodstatnými úrovňami svetov osvetlených slnkom.“

„Snažím sa len neostať na ulici,“ namietol Seth. „Nepotrebujem nič okrem miesta, kde by som mohol na nejaký čas zostať.“

„Poskytnem ti tu útočisko,“ zachripel kráľ podsvetia. „Všetky dobrodenia však majú svoju cenu. Urobím ti láskavosť tým, že ušetrím nepatrný záblesk života v tvojom tele, a urobím ti ďalšiu tým, že ti udelím odmenu. Za odmenu pristaneš na dve podmienky, inak tvoja iskra zhasne tu a teraz. Neopustiš moju ríšu, kým ti to nedovolím, a pomôžeš Ronodinovi oslobodiť niektorých z mojich zajatých poddaných. Súhlasíš s tým?“

Seth si nebol istý, či má na výber, ak chce prežiť. „Dáš mi niekedy povolenie odísť?“

„Dovolím ti dočasne odísť, aby si pre mňa plnil úlohy,“ odpovedal kráľ podsvetia. „Nakoniec, ak si to budeš želať, vymyslím pre teba úlohu, ktorej splnenie ti zaručí slobodu.“

„Ako dlho budem musieť čakať, kým mi dáš tú úlohu?“ zaujímalo Seta.

„Oznámim ti ju, keď ti ju oznámim,“ zachrapčal kráľ podsvetia.

Seth si bol istý, že lepšiu ponuku nedostane. „V poriadku.“

„Dohoda je spečatená,“ vyhlásil kráľ podsvetia.

Setha trhlo, keď pocítil, že sa mu okolo zápästia ovíja niečo studené. Keď sa tam pozrel, zbadal priehľadné okovy, vlastne len jednu, keďže mu spúťavala iba jedno zápästie. Bola na nej priesvitná reťaz, ktorá sa po troch okách strácala v neviditeľnosti. Puto nič nevážilo a počiatočný pocit chladu rýchlo vyprchal.